

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שרה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

חושבים עליך

הרב יצחק מאיר ליפשיץ

אני צאצא למשפחת חסידי גור מפולין, אולם אבי סייע לאדמו"ר הריי"ץ עוד באירופה, ומאוחר יותר, אחרי ששניהם היגרו לארצות הברית, פיתח קשר עמו. כתוצאה מכך, אחיי ואני נשלחנו לבתי ספר של חב"ד, וכך הפכנו לחסידי חב"ד.

הייתי בן תשע כאשר פגשתי את הרבי לראשונה מקרוב. היה זה סמוך ממש ליום כיפור, והוא חילק 'לקח' - פרוסת עוגת דבש - כמנהגו. עמדתי בתור וקיבלתי את הפרוסה שלי, ואחרי שהמשכתי לדרכי, קרא לי הרבי והושיט לי פרוסה נוספת. הוא אמר, "האחים שלך היו כאן, אך הם שכחו לקחת עבור אביך". נדהמתי - כיצד ידע הרבי מי אני, מיהו אבי ומיהם אחיי? כיצד הוא שם לב, כאשר כל כך הרבה אנשים עומדים בתור, שאיש מאתנו לא ביקש פרוסת לקח עבור אבינו, כנראה מתוך הנחה שאחד האחים האחרים כבר עשה זאת?

למעשה, זה אכן בדיוק מה שקרה, וכאשר חזרתי הביתה, אחיי היו שם והתווכחו ביניהם בעקבות אי ההבנה הזו. אולם, הכל הסתדר לבסוף מאחר שהרבי שם לב וצפה מראש שאבי עלול שלא לקבל את פרוסת ה'לקח' שלו. עד כדי כך היה לרבי קשר אישי ועמוק עם כל אחד מחסידיו. זה היה המפגש הראשון שלי עם הרבי, שהתרחש בשנת תשט"ז (1956), כשהייתי בן תשע. ארבע שנים אחר כך, זכיתי להיכנס לרבי לראשונה ליחידות לרגל הבר-מצווה שלי. בשעתו התקשיתי בלימוד בעל פה של מאמר החסידות לבר-מצווה, כפי הנהוג. אבי היה אז מאוד חולה, ולא היה מי שילמד אותי, ולכן די התקשיתי בכך.

כאשר נכנסתי לחדרו של הרבי עם אמי, הרבי שאל אותי, "האם כבר התחלת ללמוד את מאמר הבר-מצווה?" "כן, התחלתי", עניתי. "לא התקדמתי הרבה, אבל התחלתי".

"חזור על חלק ממנו", אמר הרבי.

באמת ידעתי רק את המשפט הראשון, אז חזרתי עליו: "איתא במדרש תילים..."

בקושי סיימתי לומר את המילה "תילים" והרבי הכריז, "טוב מאוד!" הוא הרגיש שמכאן והלאה כבר לא אצליח, ושאני עלול להתבייש מאוד, לכן הוא שיבח אותי מיד כדי לעודד אותי. אחר כך הוא אמר לי שאקבל על עצמי להקפיד לומר מידי יום את פרק התהלים המקביל למספר שנות חיי.

מאוחר יותר למדתי בישיבת חב"ד במונטריאול ובגיל עשרים ושתיים נישאתי. מאוד רציתי לצאת לעולם כשליח של הרבי, וזכיתי שגם אשתי - לאה מינדל - הייתה שותפה לרצון זה.

היו שבע מקומות פוטנציאליים שבהם הוצע לנו לצאת לשליחות, והגשנו את הרשימה לרבי. הוא מחק חמישה מתוכם, ואמר שמבין השניים הנותרים - בוסטון ודטרויט - עלינו לבחור במקום המועדף על אשתי. היא בחרה בדטרויט ולשם נסענו והתיישבנו באן ארבור הסמוכה לדטרויט, שם שוכנת אוניברסיטת מייגן שבה למדו כששת אלפים סטודנטים יהודים. הקמנו שם בית חב"ד בברכתו של הרבי.

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

כעבור זמן מה עברנו למיקום אחר במדינת מישגן, ושלוחים צעירים יותר הגיעו כדי להמשיך במה שאנחנו התחלנו באן ארבור.

בשנת תשל"ו (1976) גרנו באוק פארק, שם ניהלתי בית חב"ד, אך במקביל גם נסעתי רבות לאן ארבור כדי לסייע לשליח החדש בתחילת דרכו. אשתי הייתה אז בהיריון. יום אחד, כשנסענו יחד ברכב ועברנו בסמוך לבית חב"ד באוק פארק, נהג שיכור דהר אל תוך הצומת באור אדום, והתנגש בעוצמה במכוניתנו במהירות של כמאה ועשרים קמ"ש. המכונית כמובן הייתה במצב של אבדן גמור, ואצל אשתי החלו צירי לידה כתוצאה מההלם של הפגיעה. הודענו מיד למזכירות הרבי, וקיבלנו עבודה את ברכת הרבי מיידית. למרבה המזל, הצירים שכחו וההיריון נמשך כסדרו, אף שאשתי סבלה מכמה מכות יבשות.

כעבור חודש התכווננו לנסוע לניו יורק לעשות את חג הפסח אצל אמי, אך אשתי הייתה לחוצה מאוד מהמחשבה שמא נגרם נזק כשלהו לתינוק כתוצאה מהתאונה, והיא רצתה לקבל ברכה נוספת מהרבי לפני הנסיעה. אבל אני לא רציתי להטריד שוב את הרבי. זמן קצר קודם לכן קיבלנו את ברכתו, כך שמבחינתי לא היה שום צורך בברכה נוספת. אולם, דבריי לא הצליחו להקל את חששותיה.

אני נזכר שממש עמדנו לצאת לכיוון שדה התעופה, כאשר הטלפון בבית צלצל. על הקו היה הרב בנימין קליין, אחד ממזכירי הרבי, שהתקשר כך פתאום כדי להודיע לאשתי שהרבי מבקש להרגיע אותה שהתינוק יהיה בסדר. הרבי חש שאשתי זקוקה לעידוד. אני לא מילאתי את חובתי כבעל טוב ולא השגתי לה את הברכה. לא רציתי להטריח את הרבי. כך, הרבי ביוזמתו ביקש מהרב קליין שיתקשר אליה ויאמר לה שהכל יסתדר כשורה.

וכך אכן היה. התינוקת נולדה בלידה רגילה בניו יורק קצת לפני חג הפסח. היא גדלה בריאה ומאושרת, וכיום היא משמשת שליחה של הרבי בנידהם, מסצ'וסטס.

בהמשך, שימשנו שליחי הרבי בבירמינגהם, אלבמה. אף שהיו לנו שם הצלחות רבות במהלך שבע השנים שהיינו במקום, השנה הראשונה - תשמ"ב (1982) - הייתה מאוד קשה. גם השנים הבאות לא היו טובות בהרבה. היו חברים בקהילה שמאוד לא הסבירו לנו פנים, והם הערימו כל מיני קשיים. כתבתי לרבי על הבעיות הללו לעתים קרובות, אך לא קיבלתי שום מענה. התחלתי לחשוב שבטח עשיתי

משהו לא בסדר, והרבי ניתק קשר אתי. אלו המחשבות שעברו בראשי בדיוק כאשר התקרבותי לביתי במכונית. לפתע, בתי בת השמונה - אותה בת שנולדה אחרי התאונה - יצאה בריצה ואמרה לי, "בדיוק הפסדת שיחת טלפון מהרב קוטלרסקי".

הרב משה קוטלרסקי, ממשרדי ה'מרכז לענייני חינוך' - הגוף המרכז את עבודת השלוחים ברחבי העולם, אף פעם לא נהג להתקשר אלי, כך ששיערתני שזה עניין רציני. התקשרתי חזרה.

"מה נשמע, איך הולך?" שאל אותי הרב קוטלרסקי. "הביטוי 'נורא ואיום' בקושי מתחיל לתאר את המצב", עניתי.

"ובכן, אעביר זאת למזכירות הרבי", הוא אמר, ועמד לנתק את השיחה לפני ששאלתי אותו, "אבל למה התקשרת אלי?"

הוא הסביר לי שכל מה שידוע לו הוא שהרב מרדכי חודקוב, מזכירו האישי של הרבי, פנה אליו וביקש ממנו, "תמסור לליפשיץ מאלבמה שאנחנו חושבים עליו".

ברור לי שזה היה מסר מהרבי, שהוא חש את דאגתי, ושאני אני עדיין קשור אליו. לא הייתי צריך לדאוג מלכתחילה.

הרב יצחק מאיר ליפשיץ שימש כשליחו של הרבי במישגן, באלבמה, בפלורידה ובחצי האי קרים. כיום הוא מחנך בישיבת 'תמימי דרך' בצפת. הוא רואיין בחודש אדר תשע"ה (2015) באולפני 'המפגש שלי' בברוקלין.

מוחפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לענייני שליחות טל' 1777-373-03

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשח"ו (1958) — משתתפי התוועדות הפרידה מהרב זושא פוזנר לקראת נסיעתו לשמש שליח הרבי בארץ ישראל, הופתעו כאשר מזכירו של הרבי, הרב חדקוב, הודיע שהרבי צפוי להשתתף בהתוועדות. במהלך ההתוועדות דיבר הרבי בארוכה על גודל עניין השליחות בכלל, והשליחות החינוכית לארץ הקודש בפרט, ודחק בחסידים לצאת לשליחות לכל מקום שיירשו מתוך שמחה וטוב לבב. ¹ ט' באלול.

1 תורת מנחם. כרך כג, עמ' 265 ואילך

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך.
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים משתפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המפגש שלי עם הרבי'.
להזמנות: JEM.CO.IL ובחברות הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org